

TEISINGUMO TEISMO (pirmoji kolegija) SPRENDIMAS

2006 m. spalio 26 d. *

Byloje C-275/05

dėl 2005 gegužės 12 d. *Verwaltungsgericht Sigmaringen* (Vokietija) sprendimu, kurį Teisingumo Teismas gavo 2005 m. liepos 6 d., pagal EB 234 straipsnį pateikto prašymo priimti prejudicinį sprendimą byloje

Alois Kibler jaun.

prieš

Land Baden-Württemberg,

dalyvaujant

Manfred Ott,

Konrad Leiprecht,

TEISINGUMO TEISMAS (pirmoji kolegija),

kurį sudaro kolegijos pirmininkas P. Jann, teisėjai K. Schiemann, ir M. Ilešič (pranešėjas),

* Proceso kalba: vokiečių.

generalinė advokatė C. Stix-Hackl,
kancleris R. Grass,

išnagrinėjęs pastabas, pateiktas:

— Vokietijos vyriausybės, atstovaujamos M. Lumma ir C. Schulze-Bahr,

— Europos Bendrijų Komisijos, atstovaujamos C. Cattabriga ir F. Erlbacher,

susipažinęs su 2006 m. gegužės 18 d. posėdyje pateikta generalinės advokatės išvada,

priima šį

Sprendimą

- ¹ Prašymas priimti prejudicinį sprendimas susijęs su 1984 m. kovo 31 d. Tarybos reglamento (EEB) Nr. 857/84, patvirtinančio bendras taisykles dėl Reglamento (EEB) Nr. 804/68 5c straipsnyje numatyto mokesčio taikymo pieno ir pieno produktų sektoriuje (OL L 90, p. 13), iš dalies pakeisto 1985 m. vasario 26 d. Tarybos reglamentu (EEB) Nr. 590/85 (OL L 68, p. 1, toliau – Reglamentas Nr. 857/84), 7 straipsnio 1 dalies bei 1988 m. birželio 3 d. Komisijos reglamento (EEB)

Nr. 1546/88, nustatančio Reglamento (EEB) Nr. 804/68 5c straipsnyje numatyto papildomo mokesčio taikymo taisyklės (OL L 139, p. 12), 7 straipsnio pirmosios pastraipos 2, 3 ir 4 punktų išaiškinimu.

- 2 Šis prašymas buvo pateiktas nagrinėjant bylą tarp Alois Kibler jaun. (toliau – ieškovas pagrindinėje byloje), žemės nuomininko pagal nuomos sutartį su Konrad Leiprecht (toliau – nuomotojas), ir *Land Baden-Württemberg* (Badeno-Viurtembergo žemė, toliau – atsakovas pagrindinėje byloje) dėl pieno referencinio kiekio perdavimo nuomotojui, kuris pats nėra pieno arba pieno produktų gamintojas, savanoriškai nutraukus minėtą sutartį. Manfred Ott, ieškovo pagrindinėje byloje subnuomininkas, ir nuomotojas įstojo į bylą Badeno-Viurtembergo žemės pusėje.

Teisės aktai

Bendrijos teisės aktai

- 3 Reglamento Nr. 857/84, galiojusio pagrindinės bylos faktinių aplinkybių atsiradimo laikotarpiu, 7 straipsnis nustato:

„1. Parduodant, išnuomojant ar perleidžiant ūkį paveldėjimo būdu, visi atitinkami referenciniai kiekiai ar jų dalis perduodami ūkio įgijėjui, nuomininkui ar paveldėtojui, laikantis nustatytinų išsamių taisyklių.

Tais atvejais, kai žemė perduodama valdžios institucijoms ir (arba) naudoti visuomenės interesams, nepažeidžiant 3 dalies antrosios pastraipos, valstybės narės

gali numatyti, kad visi ar dalis referencinių kiekių, suteiktų ūkiui ar daliai ūkio, kuris yra pardavimo objektas, būtų perduota išeinančiam gamintojui, jei jis ketina tęsti pieno gamybą.

<...>“ (Neoficialus vertimas)

4 Šio reglamento 12 straipsnis nustato:

„Šiame reglamente:

<...>

d) „ūkis“ – tai visi vieno gamintojo tvarkomi gamybos padaliniai, esantys Bendrijos geografinėje teritorijoje.“ (Neoficialus vertimas)

5 Reglamento Nr. 1546/88 7 straipsnio pirmoji pastraipa nustato:

„Reglamento (EEB) Nr. 857/84 7 straipsnio taikymui ir nepažeidžiant to paties straipsnio 3 dalies, atitinkami referenciniai kiekiai, suteikti gamintojams ir pirkėjams taikant A ir B formules bei gamintojams, parduodantiems tiesioginiam vartojimui, perduodami laikantis šių sąlygų:

1) parduodant, išnuomojant, perleidžiant paveldėjimo būdu visą ūkį, referenciniai kiekiai perduodami ūkį perimančiam gamintojui;

- 2) parduodant, išnuomojant, perleidžiant paveldėjimo būdu vieną arba kelias ūkio dalis, atitinkami referenciniai kiekiai padalijami ūkį perimantiems gamintojams, remiantis pieno gamybai naudojamais plotais arba kitais valstybių narių nustatytais objektyviais kriterijais. Valstybės narės gali neatsižvelgti į perduodamas ūkio dalis, kurių pieno gamybai naudojamas plotas yra mažesnis už minimalų nustatytą plotą. Su šiuo plotu susiję referenciniai kiekiai gali būti pridedami prie rezervo;

- 3) nuostatos, numatytos 1 ir 2 punktuose bei ketvirtojoje pastraipoje, atsižvelgiant į skirtingus nacionalinės teisės aktus, yra taikomos pagal analogiją kitiems perdavimo atvejams, kurie turi panašias teisinės pasekmes gamintojams;

- 4) kai yra taikomos Reglamento (EEB) Nr. 857/84 7 straipsnio 1 dalies antrosios pastraipos nuostatos dėl žemės perdavimo valdžios institucijoms ir (arba) naudoti visuomenės interesams bei to paties straipsnio 4 dalies nuostatos dėl žemės nuomos pasibaigimo neturint galimybės ją atnaujinti tomis pačiomis sąlygomis, visi ar dalis referencinių kiekių, skirtų visam ar daliai ūkio, kuris, atsižvelgiant į aplinkybes, yra pardavimo ar neatnaujintos nuomos objektas, perduodami susijusiam gamintojui, jei jis ketina tęsti pieno gamybą, su sąlyga, kad taip perduota referencinių kiekių suma ir perimamo ūkio ar ūkio, kuriame jis tęsia gamybą, referenciniai kiekiai nebūtų didesni už referencinius kiekius, kuriuos jis turėjo iki perdavimo ar nuomos pasibaigimo.

Valstybės narės gali taikyti 1, 2 ir 4 punktų nuostatas perdavimams, vykdomiems per atitinkamą laikotarpį ir nuo šio laikotarpio pradžios.

Taikydamos Reglamento (EEB) Nr. 857/84 7 straipsnio 3 dalies pirmąją pastraipą ir laikydamosi šioje nuostatoje nustatytų ribų, valstybės narės, remdamosi kriterijais, susijusiais su atitinkamų ūkių dydžiu, gali diferencijuoti prie rezervo pridedamą referencinių kiekių dalį.

Su ūkiu, jo dalimi ar keliomis dalimis, kurių įgijėjas, nuomininkas ar paveldėtojas neketina naudoti pieno gamybai, susiję referenciniai kiekiai gali būti pridedami prie rezervo.“ (Neoficialus vertimas)

- 6 1992 m. gruodžio 28 d. Tarybos reglamento (EEB) Nr. 3950/92, nustatančio papildomą mokestį pieno ir pieno produktų sektoriuje (OL L 405, p. 1), 7 straipsnio 1 dalis nustato:

„Parduodant, išnuomojant, perleidžiant paveldėjimo būdu ūkį, jo turimi referenciniai kiekiai perduodami kartu su ūkiu jį perimantiems gamintojams, laikantis valstybių narių, atsižvelgiant į pieno gamybai naudojamus plotus arba kitus objektyvius kriterijus ir prireikus – į susitarimą tarp šalių, nustatytų išsamių taisyklių. Referencinių kiekių dalis, kuri, atsižvelgiant į aplinkybes, neperduodama su ūkiu, pridedama prie nacionalinio rezervo.

<...>“ (Neoficialus vertimas)

Nacionalinės teisės aktai

- 7 Reglamento dėl garantuojamų pieno kiekių (*Milchgarantiemengenverordnung*) 7 straipsnis „Pardavimas. Nuoma. Paveldėjimas“ nustato:

„Išnuomojant arba parduodant įmonę arba jos dalis giminaičiams arba sutuoktiniams, perimant išankstinio paveldėjimo būdu ir perduodant įmonės ūkį arba jo dalis paveldėjimo pagal įstatymą ar testamentą būdu, 1 straipsnyje išvardyti teisės aktai dėl referencinių kiekių perdavimo turi būti taikomi taip pat ir tuomet, jeigu perdavimas vyko nuo 1983 m. sausio 1 d. iki 1984 m. balandžio 1 dienos.

1a) Jeigu visa įmonė perduodama, perleidžiama arba grąžinama pagal pirkimo-pardavimo arba nuomos sutartį, Vokietijos Federacinė Respublikos labui atsisakoma perduotinų referencinių kiekių tuo atveju, jei jie buvo paskirti pagal Reglamento (EEB) Nr. 857/84 3a straipsnio 1 dalies paskutinįją pastraipą ir 3 dalies pirmojo sakinio antrąjį variantą ir jeigu perdavimas vyko iki pasibaigiant 1 straipsnio išvardytuose aktuose tam numatytam terminui.

<...>

2) Jei pieno gamybos įmonės dalys perduodamos arba perleidžiamos pagal pirkimo-pardavimo arba nuomos sutartį po 1984 m. balandžio 1 d., referencinių kiekių dalis, proporcinga perduodamai arba perleidžiamai įmonės daliai, bet ne didesnė negu 12 000 kg/ha, nepažeidžiant 3 dalies, taip pat perduodama pirkėjui arba nuomininkui.

<...>

3a) Jei pieno gamybos įmonės dalys grąžinamos nuomotojui po 1984 m. rugsėjo 30 d. pagal nuomos sutartį, sudarytą iki 1984 m. balandžio 2 d., iki 5 ha dydžio perleistam plotui referenciniai kiekiai neperduodami <...> Referencinių kiekių perdavimas pagal pirmąjį sakinį netaikomas referenciniams kiekiams, kurių atsisakoma ir kurie suteikiami nuomininkui neatlygintinai, remiantis *Milchaufgabevergütungsgesetz* (Kompensavimo už pieno gamybos nutraukimą įstatymas) 2a straipsnio 4 dalies penktojo sakinio ir 2a straipsnio 3 dalies nuostatomis.

3b) Jeigu įmonės dalys grąžinamos nuomotojui po 1986 m. birželio 30 d. pagal nuomos sutartį, sudarytą po 1984 m. balandžio 1 d., referenciniai kiekiai, kurių perdavimas perleidžiant nuomos objektą buvo patvirtintas pagal 9 straipsnio 2 dalies pirmojo sakinio 3 punktą, perduodami, jei jie nebuvo panaikinti iki nuomos objekto sugrąžinimo ir jei jų nebuvo atsisakyta kompensuojant už galutinį pieno gamybos nutraukimą; tačiau perduodami tik referenciniai kiekiai, į kurios nuomotojas dar turi teisę iki sugrąžinimo.

4) 1–3 dalys taip pat taikomos teisiniams santykiams, kurie sukelia panašias teises pasekmes.“

Pagrindinė byla ir prejudiciniai klausimai

- 8 Nuomotojas 1980 m. išnuomojo ieškovo pagrindinėje byloje tėvui 4,01 ploto, skirto pieno gamybai. Ieškovas, paveldėjęs savo tėvo turtą, 1992 m. lapkričio 30 d. nuomos sutartį nutraukė.

- 9 Paskui nuomotojas išnuomojo šią pievą trečiajam asmeniui, kuris nebuvo pieno gamintojas.
- 10 2002 m. nuomotojas paprašė *Amt für Landwirtschaft, Landschafts- und Bodenkultur Ravensburg* (Ravensburgo žemės ūkio, kraštovaizdžio ir žemdirbystės tarnyba, toliau — *ALLB*) išduoti jam pažymėjimą apie dėl nuomos objekto sugražinimo 1992 m. jam tenkančią pieno referencinio kiekio dalį. Savo prašyme jis patikslino, kad pats nebuvo pieno gamintojas, ir papildomai nurodė, kad neketino pradėti tokios veiklos.
- 11 2003 m. *ALLB* išdavė nuomotojui pažymėjimą, kuriame, pirma, buvo nurodyta, kad nuo 2003 m. balandžio 1 d. grąžinus 4,0166 ha pieno gamybai naudotos pievos jam suteiktas 4 391,28 kg/ha referencinis kiekis, ir, antra, buvo pažymėta, kad pereinamuoju laikotarpiu jam nustatomas 11 817 kg tiekimo referencinis kiekis bei referencinis 4,08 % riebalų kiekis.
- 12 Ieškovas pagrindinėje byloje ir nuomotojas atskirai pateikė protestus dėl šio pažymėjimo, o M. Ott nusiuntė *ALLB* laišką, kuriame pranešė, kad referencinis riebalų kiekis nustatytas neteisingai.
- 13 *Regierungspräsidium Tübingen* (Tiubingeno vyriausybės prezidiumas) 2004 m. balandžio 27 d. Sprendimu atmetė ieškovo pagrindinėje byloje protestą, kuriame jis ginčijo nuomotojui išduotą pažymėjimą. Pagrįsdamas savo sprendimą, *Regierungspräsidium Tübingen* pirmiausia nurodė, kad vertinimas turėjo būti atliktas, remiantis 1992 m. lapkričio 30 d. galiojusiomis Bendrijos teisės nuostatomis, t. y. Reglamentu Nr. 857/84. Be to, *Regierungspräsidium Tübingen* nurodė, kad 2002 m. birželio 20 d. Sprendimas *Thomsen* (C-401/99, Rink. p. I-5775) nėra susijęs su Reglamentu Nr. 857/94 išaiškinimu, todėl jis negalėjo būti taikomas šiuo atveju.

14 Ieškovas pagrindinėje byloje pareiškė ieškinį dėl šio sprendimo *Verwaltungsgericht Sigmaringen* (Zigmaringeno administracinis teismas). Pagrįsdamas savo ieškinį, jis tvirtino, kad nagrinėjamos pievos grąžinimo momentu nei nuomotojas, nei ieškovo pagrindinėje byloje paveldėtojas nebuvo pieno gamintojai. Jo nuomone, Reglamento Nr. 857/94 7 straipsnio 1 dalis turi būti aiškinama suderinamai su minėtu sprendimu *Thomsen*, nes iš papildomą mokesčių pienui reglamentuojančių teisės aktų bendros prasmės ir tikslų matyti, kad referencinis kiekis gali būti suteiktas žemdirbiui tik tuomet, jeigu jis yra gamintojas. Nors minėtas sprendimas *Thomsen* yra susijęs su Reglamento Nr. 3950/92 išaiškinimu, sprendime vartojama gamintojo sąvoka nesiskiria nuo Reglamento Nr. 857/84 sąvokos. Galiausiai teismas nusprendė panaikinti *ALLB* ir *Regierungspräsidium Tübingen* sprendimus.

15 Atsakovas pagrindinėje byloje prašė atmesti ieškinį. Jis nurodė, kad pagal Reglamentą Nr. 857/84 nuomos sutarties pasibaigimo atveju nereikalaujama, jog referencinių kiekių perėmėjas būtų pieno gamintojas. Iš tiesų reikalavimas, kad referencinių kiekių perėmėjas turi būti pieno gamintojas, pirmą kartą nustatytas tik Reglamento Nr. 3950/92 7 straipsnio 2 dalyje. Be to, pagal nusistovėjusią Teisingumo Teismo ir *Bundesverwaltungsgericht* (Federalinis administracinis teismas) praktiką žemdirbiai turi būti pieno gamintojai tik pirmą kartą suteikiant referencinį kiekį.

16 Šiomis aplinkybėmis *Verwaltungsgericht Sigmaringen* nusprendė sustabdyti bylos nagrinėjimą ir pateikti Teisingumo Teismui šiuos prejudicinius klausimus:

- „1. Ar nacionalinės teisės nuostata, nustatanti, kad grąžinant išnuomotą ūkio dalį nuomotojui kartu su ja perduodamas ir nuomininko ūkio pieno gamybai naudojamiems plotams nustatytas referencinis kiekis, net jei nuomotojas grąžinimo metu nėra pieno gamintojas, neketina pradėti pieno gamybos ar

išnuomoti šio žemės ploto pieno gamintojui, neprieštarauja <...> Reglamento Nr. 857/84 <...> 7 straipsnio 1 daliai bei <...> Reglamento Nr. 1546/88 7 straipsnio pirmosios pastraipos 2, 3 ir 4 punktams?

2. Jei į pirmąjį klausimą būtų atsakyta neigiamai: ar nacionalinės teisės nuostata, nustatanti, kad žemės nuomos santykių pasibaigimo atveju visas referencinis kiekis lieka ūkio dalies nuomininkui, neprieštarauja <...> Reglamento Nr. 857/84 <...> 7 straipsnio 1 daliai bei <...> Reglamento Nr. 1546/88 7 straipsnio pirmosios pastraipos 4 punktui taip pat ir tuomet, kai nuomos sutartis nutraukiama savanoriškai?“

Dėl pirmojo klausimo

- 17 Savo pirmuoju klausimu prašymą priimti prejudicinį sprendimą pateikęs teismas iš esmės klausia, ar pagal Reglamento Nr. 857/84 7 straipsnio 1 dalį ir Reglamento Nr. 1546/88 7 straipsnio pirmosios pastraipos 2, 3 ir 4 punktus grąžinant išnuomotą ūkio dalį nuomotojui gali būti perduodamas šiai daliai nustatytas referencinis kiekis, net jei nuomotojas nebėra pieno gamintojas, neketina pradėti tokios veiklos ar išnuomoti atitinkamos įmonės pieno gamintojui.

- 18 Pirmiausia reikia priminti, kad 1992 m. lapkričio 30 d., t. y. pagrindinėje byloje nagrinėjamos nuomos sutarties nutraukimo dieną, nuomotojas nebebuvo pieno gamintojas, neketino pradėti tokios veiklos ar išnuomoti atitinkamos įmonės pieno gamintojui.

- 19 Todėl reikia išnagrinėti, ar su nagrinėjamu ūkiu susijęs referencinis kiekis šiomis aplinkybėmis vis dėlto gali būti perleidžiamas nuomotojui, remiantis Bendrijos teisės aktais, taikomais pagrindinės bylos faktinių aplinkybių atsiradimo laikotarpiu.
- 20 Reikia priminti, kad Reglamentas Nr. 1546/88 yra Reglamento Nr. 857/84 taikymo priemonė, kuri turi būti aiškinama suderinamai su pastaruoju, nors pagal Reglamento Nr. 857/84 7 straipsnio 1 dalį ši priemonė taikoma „laikantis nustatytų išsamių taisyklių“. Šiuo atžvilgiu pastebėtina, kad Reglamento Nr. 857/84 7 straipsnio pirmojoje pastraipoje, priešingai nei Reglamento Nr. 1546/88 pirmosios pastraipos 2, 3 ir 4 punktuose, neminima gamintojo sąvoka.
- 21 Be to, svarbu pažymėti, jog, pirma, iš Bendrijos teisės aktų dėl papildomo mokesčio pienui, kurių sudedamoji dalis buvo Reglamentas Nr. 857/84, bendros struktūros buvo aišku, kad referencinis kiekis gali būti suteikiamas žemdirbiui tik tuomet, jeigu jis yra gamintojas (1991 m. sausio 15 d. Sprendimo *Ballmann*, C-341/89, Rink. p. I-25, 9 punktas), ir, antra, jog Teisingumo Teismas patvirtino šį principą savo vėlesnėje už Reglamento Nr. 857/84 pakeitimus praktikoje, pakartotinai nusprendamas, kad perduodant jau suteiktą referencinį kiekį perėmėjas, kuris perima plotus, turi būti pieno gamintojas tam, kad galėtų perimti su šiais plotais susijusį referencinį kiekį (būtent žr. 1997 m. balandžio 17 d. Sprendimo *EARL de Kerlast*, C-15/95, Rink. p. I-1961, 24 punktą ir minėto sprendimo *Thomsen* 33 punktą). Todėl negali būti reikalaujama, kad Reglamento Nr. 857/84 7 straipsnio 1 dalies pirmojoje pastraipoje būtų aiški nuoroda į gamintojo sąvoką.
- 22 Šio išaiškinimo nepaneigia Vokietijos vyriausybės argumentai, kad, pirma, referencinis kiekis turi būti visada perduodamas kartu su ūkiu, net tuo atveju, kai

nuomotojas nėra gamintojas, jeigu tik valstybės narės nepasinaudojo savo teise suteikti referencinį kiekį arba jo dalį išeinančiam nuomininkui pagal Reglamento Nr. 857/84 7 straipsnio 4 dalį, ir, antra, kad byloje, kurioje buvo priimtas 1989 m. liepos 13 d. Sprendimas *Wachauf* (5/88, Rink. p. 2609), nuomotojas, perėmęs ūkį, nebuvo gamintojas. Iš Reglamento Nr. 857/84 12 straipsnio 1 dalies d punkte pateiktos ūkio sąvokos, kurią, be kita ko, Teisingumo Teismas išaiškino minėto sprendimo *Wachauf* 11 punkte, matyti, jog ūkis yra gamintojo tvarkomų gamybos vienetų visuma. Todėl, kad ta pati sąvoka nustatyta Reglamento Nr. 857/84 7 straipsnio 1 dalyje ir Reglamento Nr. 1546/88 pirmosios pastraipos 2, 3 ir 4 punktuose, šias nuostatas reikia aiškinti vienodai. Be to, kadangi šiomis nuostatomis siekiama to paties tikslo ir kadangi antroji nurodyta nuostata yra pirmosios taikymo priemonė, reikia konstatuoti, kad šias nuostatas, siekiant teisinio saugumo, reikia aiškinti vienodai.

- 23 Vadinas, kadangi Reglamentai Nr. 857/84 ir 1546/88 numato, jog referencinių kiekių perdavimas turi visuomet vykti tarp gamintojų ir būti susijęs su pieno gamyba, Vokietijos vyriausybės pasiūlyta nuo Reglamento Nr. 857/84 7 straipsnio 1 dalies aiškiai nukrypstanti nuostata, kuria siekiama referencinį kiekį perduoti į nacionalinį rezervą arba kitam nei nuomotojui asmeniui, negali būti priimta.

- 24 Atsižvelgiant į tai, kas išdėstyta, į klausimą turi būti atsakoma taip, jog Reglamento Nr. 857/84 7 straipsnio 1 dalį ir Reglamento Nr. 1546/88 7 straipsnio pirmosios pastraipos 2, 3 ir 4 punktus reikia aiškinti taip, kad grąžinant išnuomoto ūkio dalį su juo susijęs referencinis kiekis negali būti perleidžiamas nuomotojui, jeigu pastarasis nėra pieno gamintojas, neketina vykdyti tokios veiklos arba išnuomoti atitinkamos įmonės pieno gamintojui.

Dėl antrojo klausimo

- 25 Savo antruoju klausimu prašymą priimti prejudicinį sprendimą pateikęs teismas klausia, ar tai, kad pasibaigus žemės nuomos santykiams referencinis kiekis lieka nuomininkui, jeigu nuomos sutartis buvo nutraukta savanoriškai, prieštarauja Reglamento Nr. 857/84 7 straipsnio 1 daliai ir Reglamento Nr. 1546/88 7 straipsnio pirmosios pastraipos 4 punktui.
- 26 Kaip konstatavo prašymą priimti prejudicinį sprendimą pateikęs teismas, ieškovui pagrindinėje byloje negali būti suteikiama Reglamento Nr. 1546/88 7 straipsnio pirmosios pastraipos 4 punkte numatyta apsauga, nes sutartis buvo nutraukta savanoriškai. Generalinė advokatė savo išvados 32 punkte pažymi, kad į jokią kitą nagrinėjamų reglamentų nuostatą, leidžiančią pasibaigus nuomos santykiams referencinį kiekį palikti nuomininkui, šioje byloje negali būti atsižvelgiama. Jeigu nagrinėjamas referencinis kiekis negali būti suteikiamas, jis – kaip pastebėjo Vokietijos vyriausybė ir Komisija, – turi būti pridedamas prie nacionalinio rezervo.
- 27 Tokia išvada, kaip pažymėjo pats prašymą priimti prejudicinį sprendimą pateikęs teismas, neprieštarauja pagrindinei teisei į nuosavybę, nes Bendrijos teisinėje sistemoje garantuojama nuosavybės teisė neapima teisės naudoti komerciniais tikslais pranašumo, pavyzdžiui, vykdant bendrą rinkos organizavimą suteiktus referencinius kiekius, kuris neatsirado nei iš suinteresuotojo asmens nuosavybės, nei iš jo profesinės veiklos (1994 m. kovo 24 d. Sprendimo *Bostock*, C-2/92, Rink. p. I-995, 19 punktas).
- 28 Atsižvelgiant į tai, kas išdėstyta, į antrąjį klausimą reikia atsakyti taip, jog Reglamento Nr. 857/84 7 straipsnio 1 dalis ir Reglamento Nr. 1546/88 7 straipsnio pirmosios pastraipos 4 punktas draudžia, kad pasibaigus žemės nuomos santykiams referencinis kiekis liktų nuomininkui, jeigu nuomos sutartis buvo nutraukta savanoriškai.

Dėl bylinėjimosi išlaidų

- 29 Kadangi šis procesas pagrindinės bylos šalims yra vienas iš etapų prašymą dėl prejudicinio sprendimo pateikusiai teismo nagrinėjamoje byloje, bylinėjimosi išlaidų klausimą turi spręsti šis teismas. Išlaidos, susijusios su pastabų pateikimu Teisingumo Teismui, išskyrus tas, kurias patyrė minėtos šalys, nėra atlygintinos.

Remdamasis šiais motyvais, Teisingumo Teismas (pirmoji kolegija) nusprendžia:

1. 1984 m. kovo 31 d. Tarybos reglamento (EEB) Nr. 857/84, patvirtinančio bendras taisykles dėl Reglamento (EEB) Nr. 804/68 5c straipsnyje numatyto mokesčio taikymo pieno ir pieno produktų sektoriuje, iš dalies pakeisto 1985 m. vasario 26 d. Tarybos reglamentu (EEB) Nr. 590/85, 7 straipsnio 1 dalį bei 1988 m. birželio 3 d. Komisijos reglamento (EEB) Nr. 1546/88, nustatančio Reglamento (EEB) Nr. 804/68 5c straipsnyje numatyto papildomo mokesčio taikymo taisykles, 7 straipsnio pirmosios pastraipos 2, 3 ir 4 punktus reikia aiškinti taip, kad grąžinant išnuomoto ūkio dalį su juo susijęs referencinis kiekis negali būti perleidžiamas nuomotojui, jeigu pastarasis nėra pieno gamintojas, neketina vykdyti tokios veiklos arba išnuomoti atitinkamos įmonės pieno gamintojui.
2. Reglamento Nr. 857/84 7 straipsnio 1 dalis ir Reglamento Nr. 1546/88 7 straipsnio pirmosios pastraipos 4 punktas draudžia, kad pasibaigus žemės nuomos santykiams referencinis kiekis liktų nuomininkui, jeigu nuomos sutartis buvo nutraukta savanoriškai.

Parašai.